

عنوان مقاله:

بررسی نقش مخاطرات هیدروژئومورفولوژی و ویژگی سازندهای سطحی در تعیین کاربری اراضی شهری و پایداری و ناپایداری بسترهای طبیعی (زیر ساخت ها) در فونداسیون ساخت و سازها

محل انتشار:

چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

موسی عابدینی - استادیار دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

از بین 41 نوع بلایای طبیعی در دنیا حدود 31 مورد آن در کشورمان شناخته شده است. ایران در بین 10 کشور اول گریبانگیر با بلایای طبیعی، رتبه هفتم را دارد. همه ساله پدیده های مورفودینامیک، لغزش، ریزش، سقوط سنگها، بهمن های مواد تخریبی شیبها، بهمن های برفی، سیلابهای مخرب و هر از چندگاهی زلزله های شدید موجب خسارت مالی و جانی زیادی در کشورمان می شوند. عمدتاً اغلب خسارتهای ناشی از زلزله و ... مربوط به نوع، کیفیت و مقاومت سازه ها و مصالح و طراحی و معماری نسیت بلکه بخشی مهمی از آنها مربوط به ویژگی های بستر طبیعی (زیر ساخت ها مانند ویژگی سازندهای سطحی، تشکیلات و سنگهای زیر بنایی مراکز شهری) و با دخالت غیر مستقیم پدیده های ژئومورفولوژی است. نطفه اولیه مقر (Site) اغلب شهرهای قدیمی و نیز شهرکهای ابتدا در زمینهای با توپوگرافی نسبتاً هموار شکل گرفته و می گیرد. ولی بتدریج با گسترش فضای کالبدی، شهرها و شهرکها و ... اراضی بیشتری اشغال نموده و آب تنگناهای هیدروژئومورفولوژی (Hydro geomorphology) زیادی برخورد می کنند. تلاش مهندسیین عمران، معماری و مسکن و شهرسازی در ارتباط با کیفیت و مقاومت مصالح و سازه ها، نوع و سبک معماری و کاربری اراضی، بدون بهره گیری از داده های هیدروژئومورفولوژی در ایجاد بناها و ساخت و سازهای شهری، پایدار نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

مخاطرات هیدروژئومورفولوژی، تنش برشی، معماری و زیر ساخت، پایداری و ناپایداری، کاربری صحیح اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/37662>

